jeho výrok mohl míti nějaké právní účinky proti stěžující si obci a byl schopen nabýti proti ní právní moci. Ona nemůže proto své námitky proti právnímu názoru úřadu vznésti u nss-u, pokud tento právní názor nedošel výrazu v úředním výroku, straně určitou povinnost ukládajícím, nebo jinak do její právní sféry zasahujícím (srov. Boh. A 2001/23). Žal. úřad se v nař. výnosu omezil také výhradně jen na pouhé sdělení svého právního stanoviska, jak o to v dotazu obsaženém v podání obce byl požádán. Ani ve formě, ani v obsahu nař. výnosu nelze nalézti nic, z čeho by se dalo usuzovati, že by žal. min. mělo snad v úmyslu o platební povinnosti, brané stěžující si obcí v pochybnost, rozhodnouti a osobovalo si snad takovouto, jemu nepříslušející rozhodovací kompetenci.

Poněvadž podle těchto úvah nař. výnos obsahuje pouhý projev právního názoru, nemá však právní povahy rozhodnutí ani opatření úřadu správního ve smyslu § 2 zák. o ss, jímž by mohlo býti zasaženo do subj. práv stěžující si obce, takže nemůže býti naříkán stížností u nss-u, byla stížnost odmítnuta pro nepřípustnost.

Č. 10.818.

Závodní výbory: Je hrubým porušením povinností členů záv. výboru ve smyslu § 21 lit. c) zák. o záv. výborech, jestliže členové záv. výboru bez usnesení jeho vyzvou jménem záv. výboru dělnictvo, aby při výplatě odevzdalo mzdové lístky členům záv. výboru, a sbíráním mzdových lístků si osobují kontrolu vyplácených mezd?

(Nález ze dne 2. listopadu 1933 č. 17.788.)

Věc: Josef M. a spol. v Č. (adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) proti rozhodčí komisi podle zák. o záv. výborech v Č. (za zúč. firmu H. S. v Č. adv. Dr. Jos. Koeser z Prahy) o ztrátu členství v závodním výboru.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech v Č. nálezem z 18. listopadu 1930 rozhodla k písemné stížnosti firmy Hynek S. a synové, akc. spol. v Č., že členové záv. výboru v závodě uvedené firmy Josef M., Jan K., Martin Sch., Václav Z. a Jan Z. porušili hrubě své povinnosti jako členové záv. výboru a že se proto zbavují svých funkcí v záv. výboru.

O stížnosti členů záv. výboru tímto opatřením postižených, uvážil nss takto:

Zákonná skutková podstata, na niž § 21 lit. c) zák. o záv. výborech váže přípustnost zbavení člena záv. výboru jeho funkce, jest ta, »že člen záv. výboru své povinnosti hrubě porušil«. Musí tudíž především býti zde porušení povinností přináležejících členu záv. výboru a za druhé musí toto porušení býti porušením hrubým.

Žal. úřad se domnívá, že v daném případě oba tyto zákonné předpoklady jsou splněny a sice prvý z nich proto, poněvadž stěžující si členové záv. výboru vyzvali vyhláškou jménem záv. výboru dělnictvo závodu, aby při nejbližší výplatě odevzdalo své mzdové lístky nejbliž-

šímu členu záv. výboru, ačkoliv záv. výbor na ničem takovém se neusnesl, sbíráním pak mzdových lístků osobili si kontrolu vyplácených mezd.

Pokud jde o druhý moment svrchu uvedené zákonné skutkové podstaty vyžadující, aby porušení povinnosti člena záv. výboru bylo lze kvalifikovati jako porušení hrubé, má rozhodčí komise za to, že kvalifikace ta je dána, poněvadž opatření, k němuž členové záv. výboru sáhli, ani záv. výbor sám nesměl by učiniti, a poněvadž jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanci mají zájem na zatajení mzdových poměrů, vytýkané opatření pak je s to zkaliti dobrý poměr mezi správou závodu a dělnictvem a rušiti řádný chod práce.

Stížnost popírá, že svrchu uvedené předpoklady zákonné skutkové podstaty jsou splněny a namítá, že ve vytýkaném opatření stěžujících si členů záv. výboru nelze vůbec spatřovati nějaké porušení povinností členů záv. výboru, rozhodně však, že nelze je kvalifikovati jako porušení hrubé.

V prvém směru nemohl nss stížnosti dáti za pravdu. Je nesporno, že stěžující si členové záv. výboru opatření, na němž se sami dohodli mimo řádnou schůzi záv. výobru, vyhlásili jako opatření, na němž usnesl se záv. výbor. St-lé také nepopírají, že toto opatření, na němž jen soukromě se dohodli, uvedli ve skutek, předstírajíce, že jedná se o opatření, na němž se usnesl záv. výbor, dříve než záv. výbor svým pozdějším usnesením je ratifikoval. Tento postup st-lů zajisté nesrovnává se s povinnostmi členů záv. výboru, neboť není ničím jiným než klamným předstíráním existence řádného usnesení záv. výboru, jehož ve skutečnosti zde nebylo. — — —

Pozdější usnesení záv. výboru, schvalující dodatečně postup st-lů, nemůže nic změniti na faktu, že st-lé dříve než toto usnesení bylo učiněno, ve vyhlášce na dělnictvo předstírali existentní již usnesení záv. výboru, jehož ve skutečnosti zde nebylo. Právem proto žal. úřad přešel přes námitku st-lů odvolávající se na toto dodatečné usnesení záv. výboru.

Pokud jde o kvalifikaci poklesku st-lů jako hrubého porušení jejich členských povinností, namítá stížnost, že členové záv. výboru nemají k zaměstnavateli jiné povinnosti, než povinnost mlčenlivosti a jen porušení této povinnosti možno podle zákona kvalifikovati jako porušení hrubé. Nss neshledal tuto výtku důvodnou.

Členové záv. výboru mají k podnikateli nejen povinnost mlčenlivosti, zmíněnou v § 3 odst. 3 a v § 6 odst. 2 zák. o záv. výborech, nýbrž i povinnost, uvedenou v § 3 odst. 2, podle něhož nesmějí zasahovati do správy a provozu závodu samostatnými nařízeními a mají veškeré jim příslušející úkony vykonávati tak, aby chod závodu netrpěl újmy. Podle § 3 lit. f) mají pak členové záv. výboru dbáti při výkonu svých funkcí toho, aby pořádek a kázeň v závodě nebyly porušeny. Také tyto povinnosti jsou povinnostmi k zaměstnavateli a porušení jich může za okolností býti kvalifikováno jako porušení hrubé podle § 21 lit. c) zák. o záv. výborech. Nemá tedy stížnost pravdu, pokud tvrdí, že jen porušení mlčenlivosti může býti hrubým porušením povinností člena záv. výboru vůči zaměstnavateli.

Stížnost napadá však také jednotlivé důvody, jež žal. úřad uvedl pro svůj závěr, že vytýkaný postup st-lů byl hrubým porušením jejich povinností. V tom směru mohl nss pouze zkoumati, zda na základě kvalifikačních momentů žal. úřadem uvedených mohl tento úřad dospěti k závěru, že jde v daném případě o hrubé porušení povinnosti členů záv. výboru.

Nss nemohl přisvědčiti názoru žal. úřadu, že kontrolní opatření, st-li provedené, nebyl by ani sám záv. výbor oprávněn učiniti. Prostředky, které § 3 zák. o záv. výborech dává záv. výboru k hájení zájmů zaměstnanců, nejsou v tomto předpisu taxativně vypočteny. Kontrolní opatření, jež st-lé provedli, je však podle své povahy způsobilým prostředkem k hájení hospodářských a sociálních zájmů zaměstnanců, aniž jím zákonné povinnosti a zákonná omezení zaměstnavatele jsou nepřípustně rozšiřovány. Nemohl proto nss uznati, že by ani záv. výbor nebyl býval oprávněn k opatření, jehož užili st-lé jako prostředku ke kontrole vyplácených mezd.

Žal. úřad však shledal, že jde o hrubé porušení členských povinností st-lů také z toho důvodu, poněvadž prostředek, jehož ke kontrole mezd použili, byl s to, aby 1. porušil zájem, který má podnikatel a jednotliví dělníci na zatajení, 2. zkalil poměr mezi dělnictvem a správou závodu, 3. rušil chod závodu.

Stížnost proti tomu namítá, že obsah mzdových lístků nikterak neměl býti chován v tajnosti, že počínáním st-lů nemohl také býti zkalen poměr mezi dělnictvem a správou závodu a že nebyl zjištěn ani jediný případ rušení chodu závodu, což žal. úřad sám konstatuje, když v důvodech svého rozhodnutí uvádí, že nebylo prokázáno, že dělníci během pracovní doby byli vyzýváni k odevzdání pracovních lístků, nebo že lístky ty během pracovní doby byly sbírány.

Uvažuje o těchto námitkách shledal nss vadu řízení v tom, že žal. úřad blíže neuvedl důvodu, ze kterého má za to, že obsah lístků měl býti chován v tajnosti a že postupem st-lů mohl by býti zkalen poměr mezi správou závodu a dělnictvem a mohl by býti také rušen chod závodu. Tento nedostatek bližšího odůvodnění ztěžuje st-lům obranu proti nař. rozhodnutí a nss-u znemožňuje jeho přezkoumání v tom směru, zda žal. úřad měl dostatečný skutkový základ pro svůj závěr, že poklesek, jehož dopustili se st-lé, byl hrubým porušením jejich členských povinností. Jde tedy o vadu podstatnou, pro kterou nař. rozhodnutí musilo býti zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 10.819.

Závodní výbory. — Řízení před nss-em: Je ve shodě s ustanovením § 17 zák. o ss, přizná-li rozhodčí komise odkladný účinek stížnosti podané na nss členy záv. výboru do nálezu rozh. komise, kterým bylo uznáno, že oni členové záv. výboru porušili hrubě své povinnosti a že se proto zbavují svých funkcí.

(Nález ze dne 2. listopadu 1933 č. 17.789.)